

הוא עומד לזבח שלמים, וכל החסרון שבו הוא מחמת דבר אחר, שאינו קרב לאחר התמיד אלא רק לפניו.

ומכח קושיה זו חוזרת הגמרא למהלך הראשון, וסוברת כי פסח אינו צריך עקירה, ואין ראייה מכך שדינו להשרף מיד, שהוא צריך עקירה.

אלא, אמר רב הונא בריה דרבי יהושע: לעולם אמר רב כמו שהעמדנו בתחילת הסוגיה, שאשם שמתו בעליו ושחטו סתם הרי הוא כשר לעולה, כיון שהוא עומד לאחר מיתת בעליו לקרבן עולה, גם אם לא עקרו ממנו את שם האשם, כי אין צורך בעקירה.

וזה ששינוי שהפסח שמתו בעליו ישרף מיד, שמשמע מכאן שצריך עקירה — אינו ראייה.

כי **הכא במאי עסקינן — כגון שהפרישו בעליו לקרבן פסח קודם חצות** של ערב פסח ומתו בעלים אחר חצות, שנמצא קרבן הפסח נקבע לשם קרבן פסח בשעת חצות היום של ערב פסח, שהוא זמנו.

וכיון שבשעת חצות היו הבעלים קיימים והיה הקרבן ראוי להקרבה כקרבן פסח, הוה ליה הקרבן הזה "נראה, ונדחה". שהיה ראוי בזמנו, ונדחה מפסח כאשר מתו בעליו לאחר חצות.

וכל הנראה ונדחה — שוב אינו חוזר ונראה! שכיון שנדחה בזמנו מלהקרב קרבן פסח, אין הוא חוזר להיות ראוי לקרבן בתורת זבח שלמים, ונמצא שפסולו בגופו, ולכן ישרף מיד.

ומה שמצינו כי "מותר הפסח" קרב שלמים,

אלמא, מוכח שקרבן שהשתנה מעמדו בעי עקירה, ולא עומד בסתם לשמו החדש.

ומקשינן: **ולרבי חייא בר גמרא, דאמר לעיל, בפרק תמיד נשחט [סד ב]: נזרקה מפי חבורה [והיינו, שהכל מודים בדבר זה], ואמרי:**

זה שמוכח מהמשנה שם שקרבן פסח בשאר ימות השנה צריך עקירה ולא אמרינן שבשאר ימות השנה הוא עומד בסתם לשם שלמים גם בלא עקירה, אין זו ראייה שפסח צריך עקירה, כי המשנה עוסקת בכגון שהיו בעלים של קרבן פסח טמאי מתים, ולכן לא הקריבו אותו כמועדו, ונדחין הבעלים עם קרבנם לפסח שני.

שאו אין עומד קרבן הפסח בסתם לזבחי שלמים אלא הוא עומד לפסח שני, ולכן הוא צריך עקירה אם רוצים לשנותו לזבח שלמים.

ולפי האוקימתא זאת של המשנה, מוכח כי רק האי קרבן פסח העומד לפסח שני הוא דבעי עקירה לשנותו לזבח שלמים.

הא בעלמא, כשאינו עומד לפסח שני לא בעי קרבן הפסח בשאר ימות השנה עקירה משם פסח, היות שבשאר ימות השנה הוא עומד בסתמא לשלמים, ונעקר ממנו שם פסח גם בלא עקירה.

ולפיו — **מאי איכא למימר?**

והיינו, דבריו מופרכים מכח הברייתא דלעיל, האומרת שפסח שמתו בעליו יש בו פסולו בגופו ולכן הוא נשרף מיד, ודין זה הוא רק אם פסח צריך עקירה. כי אם אינו צריך עקירה אין בו פסולו בגופו, כי בסתמא